

योऽनूचानः श्रोत्रियस्तस्य प्रवृद्ध्यादिति बह्वचब्राह्मणमिति . प्रथमयज्ञेऽतिरात्रे प्रतिषेधः . अग्निष्टोमे नित्यः अग्निष्टोमे प्रवृणक्तीति श्रुतेः . दुर्ब्राह्मणो यस्य वेदश्च वेदी च उत्सन्ना च त्रिपौरुषी स वै दुर्ब्राह्मण इति अनूचानोऽधीत-शास्त्र इति धूर्तस्वामिनः ।

प्रणीताद्युपसत् ॥ १७ ॥ प्रदि प्रणीताप्रणयनादि उपसदिष्टिर्भवति . अग्न्यन्वाधानब्रह्मवरणाव्रतग्रहणानामभावस्योक्तत्वात् (१. ६) प्रणीताद्येव घटते . तच्च प्रणीताप्रणयनं यज्ञमानमदत्तीभ्योऽपो गृहीत्वा कर्तव्यम् उदकार्यस्तत इत्युक्तत्वात् (१. ११) । इदानीमिदं विचार्यते किं पेषणाभावे चोदकप्राप्तं दृषदुपलयोराहननं भवति उत न भवतीति . किं तावत्प्राप्तम् . तत्र सूत्रेणैव पूर्वपक्षं करोति .

हविष्कृतमाहूयानाहननमपेषणे तीक्ष्णार्थत्वात् ॥ १८ ॥ अपेणो पेषणरहिते कर्मणि हूहूय अनाहननं भवति . हविष्कृदाह्वानकाले यदृषदुपलयोराहननम् तन्न भवतीत्यर्थः . यथोपसत्सु पयस्यायां च चर्विष्टिषु च . कुतः . आहननस्य तीक्ष्णत्वात् तीक्ष्णीकरणार्थत्वात् प्रकृतौ हि दृलयोस्तीक्ष्णार्थं तत् तीक्ष्णीकृताभ्यां हि सुखेन पेषणं कर्तुं शक्यते . अतोऽपेषणेऽर्थलोपान्निवर्तत इति प्राप्ते सिद्धान्तमाह .

स्याद्वा धर्ममात्रत्वात् ॥ १९ ॥ वा पक्षव्यावृत्तौ शब्दः . अपेषणेऽप्याहननं स्यादेव . यत इदमाहननं धर्ममात्रमदृष्टार्थम् न तीक्ष्णीकरणार्थम् . तत्कुतः . यतो नियतप्रकारं काष्ठकरणकं च . न हि शम्यया त्रिसंख्याकेनाहननेन पाषाणस्य तीक्ष्णतोपजायते . अतो धर्ममात्रमदृष्टार्थमेवारादुपकारकं प्रकृतावाहननम् ।

श्रुतेश्च ॥ २० ॥ श्रुतेरप्याहननस्यादृष्टार्थतैव गम्यते . न तीक्ष्णीकरणार्थता . तथा हि स यत्रैष समाहूतोति (१. १. ४. १३) तथा सैषासुरघ्नी सप-  
त्नघ्नी<sup>१)</sup> वागुद्वदति सपत्ना भवतीति (१. १७) . अत्र पुराकल्पवृत्तपया श्रुत्या दृषदुप-  
लयोराहननमसुरसपत्नहननार्थम् न दृषदुपलयोस्तीक्ष्णीकरणार्थमिति प्रतीयते ।

परिस्तरणपात्रसत्सादनप्रोक्षणाज्यनिर्वपणाधिश्रयणानि<sup>२)</sup> कृत्वा स्फ्यादि क-  
रोति ॥ २१ ॥ अत्र ये न्यायप्राप्ताः प्राकृताः पदार्थास्तेऽनूच्यन्ते अनुष्ठानसौ-

<sup>१)</sup> This word is to be added in the Edition. <sup>२)</sup> Thus M. १. B sec. m. निर्व-  
पणानि B pr. m. A.